

[Ministeren for offentlige arbejder]

ciipelle overvejelser, således at rekrutteringen indtil videre finder sted efter hidtidig praksis.

Spm. nr. S 141

Til statsministeren (3/11 82) af:

Glistrup (FP):

»Hvor meget kan og vil den nye regering spare på ministerbilerne?«

Begrundelse

Spørgsmålet om, hvor meget der kan spares på ministerbilerne, er identisk med, hvad disse Mercedes'er o.lign. koster. Altså afskrivning, forrentning, brændstof, reparationer, chaufførlønninger inkl. alle tillæg, vikar- og ferieafløserbetalinger osv. osv.

Spørgsmålet om, hvad regeringen vil spare, er ikke dækket af ræve-rønnebær-legenden. Når fremskridtspartiet bliver eneregerende, afskaffes nemlig ministerbilordningen. Ministre har bedst af at være i kontakt med befolkningen og derfor rejse i bus og tog, når de skal fra det ene sted til det andet. Har de endelig skæppet travlt, har Danmark et hyrevognserhverv, der tørster efter flere kunder på grund af regeringens politik med at hugge de overskudspenge, almindelige mennesker ellers vil have til for eksempel taxakørsel.

At ministre så skattesnyder med deres ministerbilforbrug – jfr. bl.a. FREMSKRIDT 1982 nr. 4, side 7, og Folketingstidende 1979/80, 2. samling, spalte 2613–14 – gør selvsagt ikke sagen bedre.

Besvarelse (8/11 82):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringen har ingen planer om at ændre de hidtidige regler om ministres anvendelse af ministerbiler, som forudsætter, at bilerne kun bliver benyttet i det nødvendige omfang.

Spm. nr. S 143

Til ministeren for Grønland (3/11 82) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil Danmark i årene 1983, 1984 og 1985 fortsat give Norge 200 vågehvaler af den undtagelseskvote på 444 vågehvaler, som er tildelt Grønland?«

Begrundelse

På Den internationale Hvalfangstkommission (IWC) møde i juli i år blev der med mere end $\frac{3}{4}$ flertal vedtaget en afvikling af den kommercielle hvalfangst (moratorium) over 3 år, således at alle fangstkvoter i 1986 står på nul.

Tidligere har kvoterne på finhval og vågehval været tildelt Danmark (Grønland) som kommercielle fangstkvoter, men i år blev disse kvoter i lighed med kvoterne på pukkelhval efter dansk anmodning tildelt Danmark som undtagelseskvote.

Det vil derfor være yderst betænkeligt, hvis Danmark fortsat giver ud af en kvote, som nu er tildelt som undtagelseskvote, og som vil komme til at indgå i Norges kommercielle hvalfangst – en hvalfangst, det på IWC-mødet i år er blevet besluttet at stoppe.

Besvarelse (9/11 82):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Spørgsmålet indeholder nogle præmisser, der ikke er korrekte.

Den internationale Hvalfangstkommission (IWC) har ikke »tildelt Danmark (Grønland) en undtagelseskvote på 444 vågehvaler« på årsmødet i 1982. For det første tildeler IWC ikke kvoter til enkelte lande – IWC bruger ordet »kvote« som udtryk for den samlede tilladte fangstmængde på en bestand. For det andet er kvoten på 444 vågehvaler ved Vestgrønland ikke en undtagelseskvote, der ligesom pukkelhvalkvoten kun må benyttes til subsistensfangst. Det blev fastslået, at kvoten kan benyttes til subsistensfangst, men kommerciel fangst er ikke udelukket. Dette fremgår af en fodnote til den tabel, som er indeholdt i IWCs ændrede vedtægter.

Danmark har i de seneste år tilladt en norsk fangst på 75 vågehvaler af den omtalte bestand ved Vestgrønland. Desuden har man tilladt en norsk fangst på 120 vågehvaler ved Østgrønland af en anden bestand. Om det samme vil blive tilfældet i 1983, 1984 og 1985, vil bl.a. afhænge af forhandlinger med Grønlands hjemmestyre og med Norge. For så vidt angår 1984 og 1985 kan tillige størrelsen af kvoterne, som vil kunne ændres af IWC, være af betydning.

Spm. nr. S 144

Til ministeren for Grønland (3/11 82) af: